Jaargang 19 - Nummer 2 - April 2013

De Bulletalie

Informatiebulletin voor de stichting tot behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van TRUI

Inhoud

Colofon	2
Redactioneel	3
Van de Stichtingsvoorzitter	4
Van de VVT voorzitter	5
Van de KlusCom	6
Klusheld: Reinout	8
Over hout en hellingen	9
Voordelig doneren	12
VVT nieuwjaarsborrel	13
Terugvaren Trui	14
Zwaard overboord!	16
Zachtebedrace AM1, Dag 1	18
Uit het logboek van Trui	19
Bij de olielamp: Michiel Meijers	21
Algemene Informatie BU130	24
Algemene Informatie VVT	26
Opkomend Tij	27

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

Redactie:
Guus Bening

Contact redactie:
Coenderstraat 1
2613 SM Delft
bulletalie@bu130.nl

Oplage:
230 exemplaren

Website:
www.bu130.nl

Fotografie:
Marieke van der Tuin
Pim van Steijn
Emiel Klifman
Martijn Nijënstein
Marie-Louise Brandjes
Guus Bening

Redactioneel

Trui ligt ondertussen al lang en breed weer in het zuiderzeemuseum en er word weer druk mee gevaren. Voor het zo ver was dat Trui aan de reis naar Enkhuizen kon beginnen moest er hard geklust worden in rotterdam en in de Bolk. Vele mensen hebben hard gewerkt om trui weer klaar te maken voor een volgend jaar en ze ziet er dan ook weer piekfijn uit.

Tijdens de VVT jaarvergadering heb ik het stokje van Marieke overgenomen en daarom zal ik in het vervolg dit mooie blaadje maken. Ook is tijdens deze jaarvergadering de klusheld bekend gemaakt. Reinout werd voor zijn grote inzet tijdens het winteronderhout beloond met de klustroffee die dit keer bestond uit een naad in verschilende stadia van het breeuwproces.

Het winteronderhoud van dit jaar is nog maar net klaar en het is al weer tijd voor het volgende onderhoudsproject, het grootonderhoud van Trui komende zomer waarbij er vlakdelen, inhouten en gangen vervangen zullen word, verderop in de Bulletalie staat hier meer over. Het hele proces is op de vernieuwde website, *www.bu130.nl,* op de voet te volgen. Hiervoor is natuurlijk veel geld nodig en er word hard gewerkt om dit geld te verzamelen. Om donaties zo voordelig mogelijk te kunnen doen staat verderop in deze bulletalie ook een stukje over belastingtechnisch voordelig doneren.

Verder word er weer druk met Trui gevaren, wat natuurlijk begon met de klussersbedankweekenden, die soms meer op bikkelweekenden leken maar daarom niet minder leuk waren. Tijdens de waddenweek en daarbuiten is er druk op het Nederlandse wad gevaren wat weer mooie plaatjes en verhalen opleverde.
Daarnaast gaat Martijn binnenkort de VVT verlaten maar blijft hij meehelpen door het Bij de Olielamp gedeelte van de Bulletalie van Marie-Louise over te nemen.

Mocht je op of rondom Trui een avondtuur beleeft hebben dat je graag in de bulletalie terugziet, stuur mij dan even een mailtje (bulletalie@bu130.nl) of spreek mij aan in de soos!

Guus Bening, Commissaris Bulletalie & Activiteiten

Van de Stichtingsvoorzitter

En zo mag je zomaar een verhaaltje tikken voor een bladzijde verder in de Bulletalie dan je gewend was: van VVT naar Stichting! Wel even wennen hoor. Geen VVT-vergaderingen meer, het klussen van dit mooie boekje overlaten aan een ander, zelf 'geschopt' moeten worden om je stukjes te schrijven in plaats van dat bij anderen te doen..

Al het winteronderhoud van Trui is afgerond en inmiddels is Trui ook alweer een tijdje aan het varen. Ook al is het winteronderhoud afgerond: je kunt toch niet zeggen dat Trui onderhoudsvrij is. Vrijwel elk weekend wordt er wel weer iets gemeld: van serieus ("er zit schuim bij de keerko-olie") tot iets minder ("er is een puts geturfd", "de fokkeschoot zit op de verkeerde plaats vast") tot op het eerste oogpunt onzinnig ("nu de lijmklemmen weg zijn omdat er eindelijk een goed slot voor het kachelschot is gekomen kan je je theedoeken niet meer ophangen").

Zo goed en kwaad als je kan probeer je hier als Stichting dan ook weer op in te spelen. Even doorgeven aan de volgende schipper met de vraag of hij/zij het zou kunnen fixen of inspecteren, spullen regelen om mee te geven en meer. Zo stapelde de hoeveelheid werk op een gegeven zo op dat er besloten werd een dagje lekker met het Stichtingsbestuur te klussen. Hartstikke gezellig!

Naast het reguliere reilen en zeilen met Trui is de Stichting ondertussen bezig met het groot onderhoud en de eerste voorbereidingen voor de OWee en KMT worden ook alweer getroffen. Kortom: we zitten niet stil!

Wil jij binnenkort een keertje meevaren met Trui? Hemelvaart & Pinksteren zijn inschrijfweekenden geworden! Bij uitstek een lekker weekend om weer even een paar dagen van Trui te genieten. Je kunt je inschrijven via de lijsten op de Bolk of door een mailtje naar secretaris@bu130.nl te sturen.

Marieke van der Tuin, (aankomend) Voorzitter BU130

Van de VVT voorzitter

Zoals ik in de vorige Bulletalie had beloofd zit het bestuur van de VVT niet stil en volgens mij is dat de laatste tijd ook duidelijk geworden. Persoonlijk heb ik dan ook erg goede herinneringen aan de jaarvergadering. Niet alleen ging de vergadering zelf soepel en hebben we John-Alan en Guus mogen verwelkomen in het bestuur, we kregen ook van meerdere mensen complimenten dat er erg veel gebeurt binnen en rondom de VVT. Een voorbeeld hiervan waren bijvoorbeeld de nieuwe truien die we die avond vol trots verkocht hebben. De 100% lamswollen truien, die we voor een hele mooie prijs hebben kunnen regelen, vliegen als warme broodjes over de toonbank, dus als je er nog een wilt bemachtigen moet je snel zijn voor ze weer op zijn!
Andere voorbeelden zijn de activiteiten en gezellige borrels die de laatste tijd op regelmatige basis zijn georganiseerd. Zo was er enkele weken voor de jaarvergadering de Virtual Skipper activiteit georganiseerd, werd de jaarvergadering traditioneel gevolgd door de opening van het vaarseizoen met een gezellige borrel en hebben we tijdens het beleidsweekend voorafgaand aan de jaarvergadering de nodige activiteiten gepland voor het komende jaar. Daarnaast hebben we nu eindelijk de machtigingen geregeld waardoor jullie voortaan ook per machtiging kunnen betalen.
In het algemeen hebben de meeste projectjes die we oppakken net wat meer voeten in de aarde dan verwacht en duurt het daardoor vaak net iets langer. Uiteindelijk kunnen we er gelukkig steeds meer afronden en eerlijk gezegd ben ik best trots op wat we de laatste tijd hebben neergezet.
Gezonde vooruitgang is echter natuurlijk niks zonder gezonde feedback. Dus heb jij nog een tip / verzoek / andere opmerking? Laat het ons dan weten!

Roy de Bokx, Voorzitter VVT

Van de KlusCom

Op het moment dat ik dit stukje schrijf is het winteronderhoud alweer ruim anderhalve maand geleden en de voorbereidingen voor de voorschipsrestauratie (zie het stuk van Emiel) in de zomer zijn alweer in volle gang.
Er zijn deze winter geen echt grote projecten ondernomen. Wel zijn er naast het reguliere krabben en smeren weer een hoop kleinigheden in orde gemaakt. Ook was er nog wat nasleep van het vollopen van de boot in november. Zo is bijvoorbeeld het elektrisch systeem schoongemaakt en is één van de kastjes waar het in woont vervangen.
De afwasbun, die nog paste bij de vorige bun, is vervangen door een oerdegelijk en superstevig nieuw exemplaar. In hetzelfde weekend is ook het halve maantje onder het dashboard dichtgemaakt met een nieuw stuk geluidwerend eikenhout. Zo kan er zelfs met de motor aan al bijna met mensen gepraat worden.
De roestige homokineet is gereviseerd en de ophanging die het stuwdruklager op zijn plek houdt (en daarmee een groot deel van de kracht van de schroef op de boot opvangt) is verstevigd omdat hij toch wel heel dun begon te worden.
De soosklusweek verliep zonder complicaties. Ondergetekende moest het zonder Eduard stellen want die zat van 9 tot 5 bij zijn stage maar het was te overzien. De planning liep zelfs zo voorspoedig dat ik aan het eind van de week geen klusjes meer had. Dat bleek echter een foutje want een boot, en zeker een houten, is nooit klaar.
Dit jaar is de grote dreg in gezeefde truckbedliner gezet. Dat is een goedje dat de laadbak van rednecks onverwoestbaar maakt. Eduard had het in de krochten van de Amerikaanse webshops gekocht. De eerst scheurtjes schijnen er echter alweer in te zitten dus volgend jaar moeten we maar weer een andere list verzinnen.
In de hellingweek, dit jaar zonder sneeuw, vorst, hoog water of ander ongerief, is door een groot aantal aanwezigen (het was vakantie) in recordtijd de gehele buitenkant van de boot gekrabd en geharpuisd. Dat laatste is gedaan met onze eigen harpuis (het recept staat inmiddels online.) Daarbij trad een onverwacht misverstandje op: siccatief blijkt niet houdbaar. Normaal gesproken zorgt siccatief voor het drogen van de harpuis. De harpuis droogde echter niet op. Door de vrij lage temperatuur van het hout waarop we het aangebrachten heeft Trui nu een nog enigszins plakkerig en vrij dik vetlaagje aan haar buitenkant. Het blaast ook belletjes, zogeheten harpuisten. Volgend jaar dus verse siccatief en een scheut petroleum toevoegen.
Die week zijn ook de slijtlat onder het roer en de schroef vervangen, voor nog meer plofcomfort. De cavitaties in de oude schroef zaten er inmiddels op veel plekken doorheen en de nieuwe is een stuk dikker en zwaarder. Ook dook onder de stuurboord-aanvaringsklamp dusdanig veel rot hout op dat daar het bovenste deel

van het boeisel over de lengte van bijna een meter is vervangen.
Omdat ons tijdens de reparaties in november was opgevallen dat de populatie botteraars die de aloude kunst van het breeuwen beheerst ernstig aan het vergrijzen was is er ook tijd ingestoken om jongere mensen dat te leren. Joram, Jasper en Jelle hebben het breeuwen geleerd aan Marieke, Diede, Reinout, Pim en ondergetekende (op het gevaar af dat ik iemand vergeet). Er was ruim voldoende oefenmateriaal aanwezig want een derde tot de helft van de naden onder water is opnieuw gebreeuwd. De boot was op sommige momenten een doolhof van de krijtstrepen maar uiteindelijk waren er amper slechte naden toen we weer hellingaf gingen. Alleen het plekje voorin waar tot dat moment een rundvleessaladedeksel waterkerend was had behoefte aan een plankje met tixophalt.
In de resterende weekenden zijn nog wat resterende klusjes gedaan, zoals het vervangen van de binnenwerkjes van de stopcontacten zodat die in het vervolg vlekkeloos werken.

Begin maart voer de boot weer over het IJsselmeer en konden de klustrofee en de overdrachtstrofee uitgereikt worden. Reinout heeft dit jaar leren breeuwen, helpt al een aantal jaar vrij fanatiek mee en verdiende daarmee een stukje breeuwnaad. Eduard kreeg de oude schroef mee naar huis als dank voor bewezen diensten in de afgelopen 3 jaar.

Ach ja, zo'n klusseizoen dat houdt je van de straat. De boot glimt weer mooi en volgend jaar doen we het allemaal opnieuw. Dan met vier nieuwe gangen en zonder griepepidemie onder de kluscoms. U bent allen weer van harte welkom. (net als deze zomer in Elburg)
Dan rest mij nog het volgende: iedereen die mee heeft geholpen, Bedankt!

Johan Zielman, KlusCom

Klusheld: Reinout

Naar verluid is er afgelopen klusseizoen door veel verschillende mensen geklust; met als resultaat dat trui weer op en top in het water ligt… Op wat irokogangen na, welke aankomende zomer vervangen zullen worden.
Het hele seizoen door is er in de Bolk flink gelubd door het stichtingsbestuur voor het klussen. En aangezien ik, als bolkbestuur, best vaak aanwezig ben in de Bolk, was ik ook regelmatig gevraagd of ik niet ook nog een dag wilde klussen. En aangezien ik daar best vaak het antwoord “nee” op heb gegeven heb ik dat antwoord ook wel eens afgewisseld met een “ja”. Voor mijn gevoel heb ik weinig geklust, maar dat bleek anders te zijn.

Want toen ik in de week van de opening van het vaarseizoen op regelmatige basis door verschillende mensen van het stichtingsbestuur ben gevraagd of ik erbij zou zijn begon ik een vermoeden te krijgen. En toen ik vervolgens eerder ben weggegaan bij een OWeecom-vergadering bleek dit vermoeden inderdaad juist: Ik was de persoon die, van de mensen die niet dicht bij de stichting betrokken zijn of zijn geweest, het vaakst is wezen klussen.

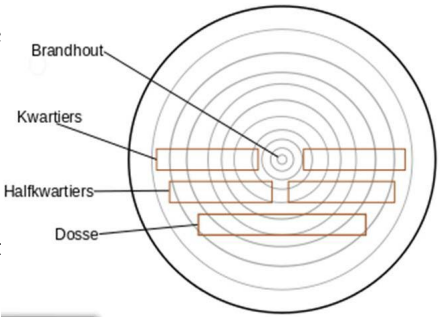

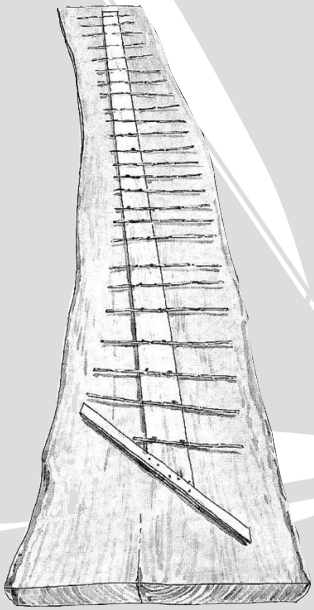
De klustrofee dit jaar is een naad, gemaakt van het overgebleven gedeelte van de slijtlat, waarin de verschillende stappen van het breeuwen zijn getoond: helemaal links een netjes gebreeuwde en gepekte naad, dat gaat over in netje ingeslagen vlas en vervolgens zit het vlas los. Deze klustrofee zal mij altijd doen laten denken aan deze mooie boot, maar ook aan het bestuursjaar waarin ik deze trofee heb gewonnen.
Komend jaar zal ik ook weer mijn best doen om Trui te onderhouden, maar voor het zover is gaan we er eerst met z’n allen lekker op varen zodat we ook weer weten waar we al dat klussen voor doen.

Reinout Wiersma

Over hout en hellingen

De gangen van iroko (hardhout uit West-Afrika) in het bakboordvoorschip gaan deze zomer vervangen worden door eiken. Deze keer gebruiken we geen tropisch hout, maar echt Europees eiken. De meeste grote eiken stammen die in Nederland bij de houthandel liggen komen uit Frankrijk of Denemarken. Bij houthandel Almenum in Harlingen hebben ze Deens eiken en dat schijnt fijner krom te branden dus gaan we dat gebruiken. Daar hebben we een stam van 8,20 lang uitgezocht.
Omdat de gangen aansluiten op het vlak en we de kimnaad weer opnieuw goed willen vormen gaan we ook het aangrenzende vlakdeel vervangen. Dit wordt niet uit dezelfde planken gehaald. De dikte van het vlak is 53 mm, in tegenstelling tot de gangen die 40 mm dik zijn. Tijdens de afgelopen hellingweek hebben we mallen gemaakt van de gangen. Net als vroeger, door kleine dwarslatjes op een lange lat te spijkeren. Zie ook de afbeelding uit de Bouwgeschiedenis van de botter.

Planken kunnen op een aantal manieren uit een stam gezaagd worden. De verschillen hebben te maken met de manier waarop de jaarringen door het hout lopen.
Een plank waarbij de zijkant naar het centrum van de stam wijst heet kwartiers gezaagd. De jaarringen staan dwars door de plank heen. Omdat takken vanuit het centrum groeien en dus in de dwarsrichting door de plank lopen kunnen die bij krombranden problemen geven. In het ergste geval zal een plank breken.
Een plank waarbij de jaarringen deels met de plank mee lopen heet een dosse plank. Deze planken zijn het sterkst omdat het hout zowel in de lengte- als in de dwarsrichting met elkaar verbonden is. Hier zit helaas relatief vaak een stukje spint (onvolgroeid hout) aan. Ze trekken ook vrij gemakkelijk hol, waarbij de jaarringen rechter gaan staan. Deze planken zijn het meest geschikt om gangen van te maken.
Tussen deze twee in zit een halfkwartierse plank. De meeste jaarringen lopen hier dwars doorheen.
Wim Mendelts, de scheepstimmerman die al decennia

betrokken wordt bij de grotere restauraties aan Trui zet de dosse gangen altijd zo op de boot dat de bolling naar buiten wijst. Daardoor worden breeuwnaden dichtgedrukt en zitten de gangen stijver tegen elkaar. Andere scheepstimmermannen doen dat anders. Daaraan is te zien dat onder andere de stuurboordkimgang uit het pré-Wim-tijdperk is.

Naast gangen gaan we ook minimaal 2 inhouten aan bakboord vervangen. Deze zijn al een tijd begonnen met rotten op de kim. Inmiddels zit daarachter een gat van een paar centimeter. Aan stuurboord ontbreekt een zitter dus die gaan we bijplaatsen om meer stijfheid in het voorschip te krijgen. Deze kromhouten halen we niet uit Friesland, maar uit Laren bij houthandel Van Dijk. Daar liggen bulten met kromhouten waar je al klauterend een geschikte uit kunt kiezen door er je mal naast te houden. Best een uitdaging als net de onderste geschikt lijkt te zijn…
Als je zo lang bezig bent met een project merk je dat er veel dingen in de tussentijd veranderen. Zo waren we vanaf het begin van plan om in het Zuiderzeemuseum op de helling te gaan. Daar mag je overdag alleen geen powertools, oftewel 'lawaaigereedschap', gebruiken. Een boomstam met de hand bewerken leek ons niet praktisch en alles in de avonduren doen levert vast ook problemen op met de buren. Oftewel op zoek naar een andere helling.
In principe kan het onderhoud overal gedaan worden: op een stel bielzen naast de Schie in Delft, op één van de botterhellingen rond het IJsselmeer of net als elke

winter op de Koningspoort in Rotterdam. Dus werd het tijd om informatie in te winnen bij verschillende hellingen, 11 in totaal. Een aantal vielen af omdat we met onze eigen scheepstimmerman werken. Rotterdam bleek 2 keer zo duur als de rest en was dus ook een slecht plan en sommigen reageerden gewoon niet.
Via Stefan kwamen we in contact met Peter de Groot, sociaal werker op scheepswerf "De Hoop" in Schiedam. Een bijzondere werf waar mensen met een verstandelijke beperking hout leren bewerken en bezig zijn met schepen opknappen. Een interessante optie want binnen een half uur fietsen van Delft. Zo gezegd zo gedaan, Johan en ik maakten een mooie fietstocht langs de Schie op één van de weinige dagen met goed weer dit voorjaar. Bij aankomst bleek degene met wie we een afspraak hadden niet aanwezig en zei het mannetje van de planning ons: "we zitten vol, kom volgend jaar maar terug". Gelukkig was er nog wel tijd voor een leuke rondleiding over het schip en kwamen we erachter dat deze de 6-cilinder versie van onze trouwe Ford bevatte.

Uiteindelijk is het dus geen helling in de buurt geworden, maar liggen we van 20 juli t/m 7 augustus op de botterwerf in Elburg 'De Hellege'. Een langshelling met twee karren die geopend is in 2010. Op de fiets is het wat ver, dus waarschijnlijk gaan we drie weken kamperen. Maar mocht je toevallig in de buurt van Elburg wonen en plek hebben in je achtertuin voor een tent met een stel stinkende botteraars, dan horen wij het graag!

Emiel Klifman

Voordelig doneren

Doneren is leuk, maar dat belastingtechnisch handig doen is nog leuker. Daarom een kort stukje over hoe je belastingtechnisch het handigst kan doneren. De belastingdienst spreekt bij een donatie altijd over een gift, dus dat doe ik in dit stuk ook. Feitelijk zijn er twee type giften: eenmalige en periodieke giften.

Eenmalige giften
Voor de belastingdienst is het van belang dat giften worden gedaan aan een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). De Stichting tot behoud van de BU 130 is een officiële ANBI, de Vereniging Vrienden van Trui is dat niet. Giften aan de VVT kunnen dan ook niet worden afgetrokken. Het is wel belangrijk een schriftelijke stukken (bankafschriften e.d.) te bewaren om aan te tonen dat je inderdaad een gift hebt gedaan. Verder geldt een drempelbedrag en een maximum. Het drempelbedrag is 1% van het drempelinkomen, met een minimum van € 60. Wat je meer hebt gedoneerd dan dit drempelbedrag, mag je aftrekken. Maar ej mag niet meer aftrekken dan het maximum. Dat is 10% van het drempelinkomen.

Periodieke giften
Periodieke giften moeten worden vastgelegd in een akte bij de notaris. Deze giften worden ook wel lijfrenteschenkingen genoemd. In die akte moet staan dat u minimaal 5 jaar achter elkaar minstens één keer per jaar een (ongeveer) even hoog bedrag gaat schenken. Ook hierbij is het weer van belang dat de organisatie een ANBI is. Het voordeel van periodieke giften is dat voor het aftrekken geen drempelinkomen of maximaal aftrekbaar bedrag geldt. In 2009 is er een uitspraak geweest voor de Hoge Raad waarin werd gesteld dat het was toegestaan de in een akte vastgelegde toekomstige giften af te trekken als schulden in box 3. Inmiddels is dit door de overheid expliciet verboden: toekomstige giften kunnen dus niet meer van het vermogen worden afgetrokken.
Tot slot is het bij een culturele ANBI mogelijk om 125% van de gift af te trekken. De Stichting tot behoud van de BU 130 staat momenteel niet zo geregistreerd. Wel denk ik dat de stichting hiervoor in aanmerking komt en ik zal dit dan ook op korte termijn gaan proberen te regelen. Mocht dit allemaal lukken dan laat ik dat, in ieder geval via de website, even weten. Mocht je nog vragen hebben, neem dan vooral contact op.

Wouter Verbeek, Penningmeester BU130

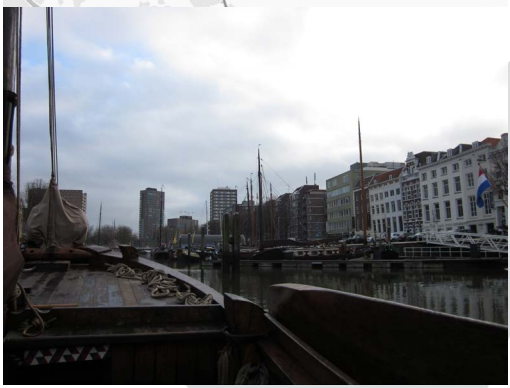
VVT nieuwjaarsborrel

Traditiegetrouw is Driekoningen de laatste dag waarop het nog gepast is om iemand een gelukkig nieuwjaar te wensen. Dit jaar werd daar echter een uitzondering op gemaakt, want precies één week na Driekoningen vond de VVT nieuwjaarsborrel plaats, natuurlijk de uitgelezen gelegenheid om mede-botteraars een nieuw jaar te wensen. Het uitwisselen van nieuwjaarswensen werd extra aangemoedigd door de aanwezigheid van zelfgebakken koekjes-in-lustrum-logo-vorm, met dank aan Noor voor het bakken. Verder werd een belangrijke bijdrage aan de nieuwjaarsvreugd geleverd door de glühwein, die zo populair bleek dat ook de privé nood-voorraad van Marieke aangesproken moest worden om alle aanwezigen van zoet plakspul te kunnen voorzien.
Zoals we allemaal aan den lijve hebben kunnen ondervinden ging het nieuwe jaar gepaard met nogal frisse (om niet te zeggen, koude) temperaturen. Gelukkig werd op de nieuwjaarsborrel ook hét middel gepresenteerd om weerstand te kunnen bieden tegen deze barre klimatologische omstandigheden: de nieuwe VVT schipperstrui (ook wel bekend als de Trui-trui). Tijdens de nieuwjaarsborrel gingen deze mode-items als warme tru… èh broodjes over de toonbank, maar voor de mensen die er niet bij waren zijn er gelukkig nog een paar over. Zorg dus dat ook jij zo'n lekkere trui bemachtigd zodat we met z'n allen warm ingepakt een fantastich nieuw botter jaar tegemoet kunnen zien.

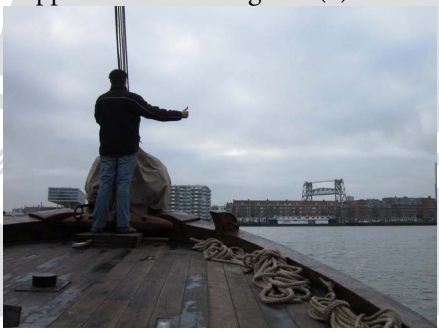
John-Alan Pascoe

Terugvaren Trui

Trui is inmiddels al lang weer terug op het IJsselmeer, maar na het onderhoud bij de koningspoort in Rotterdam moest ze natuurlijk nog wel terug gevaren worden. Dit gaat via de staande mast route volledig op de motor. Hoewel “Motor” natuurlijk een beetje suf klinkt is dit toch een mooie tocht die ik iedereen aan zou raden. Hij voert lang de vele mooi dorpen en steden aan de staande mast route, en een gevarieerd landschap met onder andere het mooie Braassemermeer. Tijdens de route is er zo veel te zien dat ik dit hieronder vooral in afbeeldingen wil weergeven. Er staat een overzichtskaartje met de route bij. Na de Braassemermeer was er nog veel moois te zien, alleen was er niet genoeg licht voor meer foto’s.
De tocht begint bij de oude haven in Rotterdam, Waarna na een laatste blik op de Koningspoort waar inmiddels een binnenvaarder lag via de spanjaadsbrug de reis begonnen word. Na de spanjaardsbrug zie je een stukje oud Rotterdam met aangemeerde scheppen aan de Haringvliet (1).

Hierna komt Trui via nog een aantal bruggen uit op de Nieuwe Maas vanwaar je een unieke blik op Rotterdam en de bruggen over de Nieuwe Maas hebt (2). Hierna past de mast zonder problemen onder de van Brienenoordbrug met een doorvaarhoogte van +/- 24 meter door. Waarna de tocht doorgaat naar stormvloedkering en de daarbijbehoorende Agerabrug (3). Hier moet

gewacht worden op het openen van de brug en word Trui dus even aan de kade gelegt. Via erg industrieel ogende plaatsen als Oudekerk, Krimpen, Moordrecht en Gouderak word in de loop van de middag Gouda bereikt. Hier verloop het schutten in de Jullianasluis (4) voorspoedig. Na het inslaan van wat gesprokkeld brandhout in Gouda volgt het eerste obstakel. De gouwespoorbrug (5) vind dat we ons te laat en verkeerd aangemeld hebben en geeft zonder pardon aan dat de volgende opening om acht uur 'savonds zal zijn. Na een aantal gesprekken via de marifoon waar vooral uit bleek dat deze brugwachter nogal onvriendelijk was ging de brug zonder aankondiging alsnog open. Waarbij het warme gevoel ontstond dat we nu eens geen last van NS vertragen hadden maar door oorzaak daarvan waren. Hierna ging de reis door onder de drie identieke hefbruggen van Wadinxveen, Boskoop en Alphen waarbij je zelf aan mocht geven hoe hoog je de brug wou hebben. Na in Alphen bij een water kruising linksaf gegaan te zijn werd de bebouwing minder dicht en was er meer natuur te zien. Doordat de beschutting nu ook minder was werd het goed koud door de wind aan boord. Dit nam niets weg van de prachtige Braassemermeer (6, kaft Bulletalie) waar op het voordek nog snel wat pellets tot brandhoud verwerkt werden. Hierna begon het donker te worden en werd foto's maken lastiger. Er werd onderweg nog snel een lading lekkere gerookte paling aangeschaft en we gingen door in de richting van schiphol waar de vliegtuigen over de mast van Trui vlogen. Na in de buut van schiphol bij een brug gegeten te hebben ging het verder in de richting van Amsterdam. Hier ben ik vanboord gegaan en is Trui verder gegaan met het nachtkonvooi door Amsterdam, wat vast ook een hele ervaring is.

Guus Bening

Zwaard overboord!

“He, het zwaard komt omhoog zetten! Snel, nu overstag, jij doet dit, jij doet dat en dan tets ik het zwaard er wel even in.” Aldus Pim. Maar ja.. dat zwaard erin tetsen was nou juist iets wat je niet moest doen op het wad: het kon wel eens ondiep zijn waardoor je zwaard stuk of kwijt kon raken.. en zo geschiedde! Het zwaard stak in de bodem, Trui verlijerde eroverheen en plots lag het zwaard ergens onder de boot in plaats van ernaast. Hup, de motor aan, weg van de ondiepte. En terwijl het zwaard tegen de kont van Trui beukte werd zo dan ook weggevaren. Zeilen er ondertussen af en een poging doen het zwaard weer binnenboord te krijgen. Door het eerst een stuk aan de beugel op te tillen en vervolgens door middel van een sling om het zwaard het weer op de juiste plek te liften, werd het zwaard weer op de goede plek terug gezet. De Zwaard Over Boord manoeuvre was geslaagd. Het zwaard kwam er niet zonder kleerscheuren af helaas: de schroef had een paar happen hout opgegeten en er was een brievenbus van een cm of 20 in het zwaard ontstaan. De tocht werd naar Kornwerderzand voortgezet alwaar de volgende groep Trui weer meenam voor verdere avonturen op het wad.

Het lekkere paasweekend varen begon allemaal op Goede Vrijdag. Het Stichtingsbestuur ging een dagje klussen op Trui: motorklussen, mallen maken voor groot onderhoud en allerlei kleine klusjes werden geklaard. Tegen het einde van de middag kwam de rest van de groep aan boord met de boodschappen en is er lekker stamppot gegeten. Ook Bertien at gezellig mee: zij lag immers ondertussen met de EB58 op de helling in het Zuiderzeemuseum.
De volgende ochtend werd koers gezet naar Den Oever. Het weer was bijzonder: van het ene moment in een sneeuwbui varen tot het volgende moment weer heerlijk in de stralende zon. Genoeg kleding mee was in ieder geval geen overbodige luxe: ijzig koud bleef het namelijk wel.
Zondag zijn we na een heerlijk paasontbijtje vertrokken naar Noorderhaaks, een

zandplaat net buiten de kustlijn tussen Den Helder en Texel. Het eerste plan was om hier omheen te varen. Ter plekke werd echter toch besloten om droog te vallen op de plaat. Na even wachten en het beunen van een constructie om het laatste stuk water te overbruggen, konden we dan ook daadwerkelijk aan land zetten. Wat een zand, wat een leegte! Helemaal niemand te bekennen op – op dat moment – 'ons' eilandje. Na een tijdlang rondgewandeld te hebben op het eiland werd het toch maar eens tijd weer terug naar Trui te keren. Op Trui werd eerst nog het avondeten gegeten: het heerlijke stoofvlees dat al de hele dag had lopen sudderen. Vervolgens nog even het laatste stukje terugspoelen, op naar Den Helder. De laatste dag zijn we naar Kornwerderzand gevaren, terwijl we onderweg nog de hierboven beschreven ZOB hebben uitgevoerd. Al met al een heerlijk weekend varen in de toch wel vaak koude temperaturen, maar toch vaak heerlijke zon!

Marieke van der Tuin

Zachtebedrace AM1, Dag 1

Aangekomen onder zeil op Ameland. En daar ging het nodige aan vooraf! Na de start gisteravond direct met alle 4 boten koers gezet naar Breezandijk. Vanwege de windrichting en de kleine haven besloten deze niet aan te doen. Mooie race met de schouw 'Robbe' richting Harlingen. EB58 en de Trui al vrij snel achter ons gelaten. Het was volledig donker toen we de lichten van de Pollendam in de verte zagen opdoemen. In de haven van Harlingen op zeil een rondje gedraaid en er weer uit gekruist, op weg naar het Kimstergat en Ameland.
Met twee schijnwerpers speurend naar on verlichte boeien onderweg. De eerste paar gingen nog wel, daarna waren we het spoor enigszins bijster. Uren turen in het donker naar donkergrijze vlekjes tegen een iets minder donkergrijze achtergrond. Niets te vinden, geen prik, geen ton. Inmiddels 1 uur 's nachts geworden, en blijkbaar waren we het wantij over, want het werd weer dieper.
Ook het volgende wantij gaf weinig problemen. In de aanloop naar het Dantziggat blijkbaar toch een paar boeien gemist, want om 2:50 liepen we schurend vast. Hier nog losgekomen, maar 200 meter verder weer. En nu echt vast. Bomen hielp niet meer. Dan maar besloten hier droog te vallen, even te slapen enig de ochtend weer verder. Volgens Riekus lagen we om half zes echt droog, de rest sliep. Om acht uur merkten we aan het bonken dat de boot los begon te komen. Moeizaam uit de veren en met heel veel trekken (tegen wind en stroom) het anker binnen gehaald. Dan toch op naar Ameland. Zeilend de smalle haven binnen, niet makkelijk. Laatste stuk bomen en 10.30 aan de wal. Na een reprimande van de havenmeester wegens zeilen in de haven de vlag vastgemaakt aan de vlaggenmast.
Vanaf Ameland richting Terschelling, als beloofd. Net onderweg kwamen we in het Molengat de BU 130 en de Robbe tegen, op weg naar Ameland. Blijkbaar hebben zij Terschelling en Vlieland al gehad. Later ook nog de EB58 gesignaleerd. Wij door naar de Blauwe Balg, zeehondenbank bij uitstek. Meestal. Nu: niet één. Maakt niet uit, Lenie zorgt goed voor ze, onderweg andere banken gezien met hele groepen (roedels?). Wind N 2-3 en bar koud. Iedereen moe en door en door verkleumd. Geen kachel, lastig warm worden. Langzaam, tegen stroom, ruime wind naar het volgende wantij, Oosterom. Hier verwachtten we al vast te lopen, maar we haalden het net. Volgende wantij wel vast. Inmiddels 20.50 weer onder zeil. Omdat de wind nu echt bijna op was, kruipend richting de Oostmeep.
Nog even wat navigeren in het donker, en bij het Groene strand voor anker. Hier blijven we liggen tot een uurtje of tien morgenochtend. Onbewolkt, geen wind en een prachtige sterrenhemel. Slaap lekker.
Bewerking van blog AM1 (Blog geschreven door: Michael, Cyrina en Riekus)

Uit het logboek van Trui

Klusserbedanktweekend 9-03 t/m 10-03

Bemaning: Pim, Kees, Lea, Diony, Diede, Guus, Marie-Louise

Zaterdag 9 maart, Het avontuur van Spiderpim

Eigenschappen van Spiderpim

1 Schijnwerper om de vijand te verblinden.
2 Pollepel buigende super krachten om vrouwen te imponeren
3 Magische verdwijn krachten, na gebruik komen putsen niet meer boven.
4 Harde wind generator.
5 Onuitputtelijk zang repertoire om iedereen in slaap te vervelen.
6 Lange poten om snel over de geoliede boot te lopen.
7 Donkere schaduwen werpen over het schrijfwerk van anderen.

Het avontuur van Spiderpim

Peinzend staat Spiderpim op de dijk naar de horizon te staren. Tijd om zijn nieuwe vrienden, gered na het vorige avontuur uit de blikbierborrel, naar het noorden te brengen. Na een ei, wat diepe concentratie en een pot koffie is de wind juist hard genoeg. Spiderpim houdt niet van reven want dat gaat te langzaam. De bijbehorende schommelingen helpen zijn vrienden over de boordrand af te komen van de laatste gifstoffen. Een tussenstop in Stavoren geeft Spiderpim de kans het laatste voorwerp aan boord dat nog niet gecoat is met motorolie te laten verdwijnen in het zwarte water, minsten vijf meter diep. Het laatste deel van de reis weet Spiderpim vakkundig en snel af te leggen met slechts één keer overstag. Het gezelschap is precies op tijd in hinderlopen om aanwijzingen te kunnen krijgen van Spiderpims agent in een donkere auto aan de haven: “om de hoek, de Brabander, daar moet je heen”. En hij reed weg.
Daar gekomen weet Spiderpim zijn vrienden op te warmen met chocolademelk, ondertussen het biljartspel nauwlettend bestuderend. Maar daar kwam Spiderpim niet voor. Hij begint zijn fameuze lied over de koning van Siam om het personeel in slaap te laten vallen. De laatste biljartende mensen verblind hij met zijn schijnwerper.

Haastig doorkruist hij de kroeg met geoliede gang, ondertussen een schaduw werpend over de biljardtafel. Met zijn magische verdwijnkrachten ontvreemd hij de oude kranten van onder de biljardtafel. En snel, met de wind in de rug haastte zijn vrienden zich terug naar de haven. Missie geslaagd.
Het laatste wat we die avond van Spiderpim meekregen is dat hij boos de kranten tot proppen samenbalt en in de kachel gooit. Waarom boog hij die pollepel tijdens het opscheppen van de hutspot? Of dit enig effect heeft tegen het sneeuw monster…

Marie-Louise

Zondag 10 maart, Een nieuw avontuur van Spiderpim
Tevreden legt Spiderpim een blokje hout op de kachel. Het is gisteren weer allemaal goed gekomen, het sneeuwmonster heeft slechts een deken op het achterschip achtergelaten en al het vocht in de schoenen is netjes in de oude kranten van "De Brabander" getrokken.
Tijd voor Spiderpim om verder te gaan met vissen voeren en zijn vrienden terug te brengen naar het zuiden. Natuurlijk eerst opladen met een goed ei voor het ontbijt. Met de wind in de rug gaat het hard, volgens het IJsselmeerse vismonster te hard! Spiderpims donkere schaduw maakt hem niet bang, hij is gewend aan de donkere diepte, zijn schijnwerper wordt weerkaatst door het water. Het IJsselmeerse vismonster maakt een flinke zee. De lange poten van Spiderpim maken hem het nu niet makkelijker. Hij vecht tegen zijn eigen lichaam. Maar dan zet hij zijn magische verdwijn kracht in en neemt afscheid van zijn maaginhoud. Maar karamba! Het IJsselmeerse vismonster smult hiervan.
De boot gaat tekeer, niet alleen Spiderpim voert de vissen. Het keer op keer inzetten van zijn magische verdwijnkrachten blijkt geen zin te hebben, het is een verspilling van energie. Uiteindelijk weten zijn vrienden hem te overtuigen zijn onuitputtelijk zang repertoire in te zetten. Het monster walgt hiervan, Keesje de Jordaan is maar een arrogante asociale klootzak! Hij spuugt Trui met Spiderpim en zijn vrienden uit en geeft ze terug aan het Zuiderzeemuseum.
Met knikkende knieën na deze, tot nu toe, zwaarste kracht meting, frommelt Spiderpim de boot aan de wal. Tijd om de energievoorraad aan te vullen met rijst en pindaprut. Dit keer laat hij de pollepel aan iemand anders.

Marie-Louise

Bij de olielamp: Michiel Meijer

In dit hoekje interviewt Martijn botteraars die veel voor trui doen of hebben gedaan. Voor deze keer is hij, met olielamp, op bezoek gegaan bij Michiel Meijer, oud schipper op Trui.

Hoe ben je bij de botter betrokken geraakt?

Voor Michiel begon het allemaal in 1978. "De KMT was de eerste keer dat ik mee voer. Binnen de Bolk was er een hele groep heel actief mee en dat was een groep waar ik veel mee op trok. Op die manier rolde ik er eigenlijk in. Ik had al op zeilles gezeten en een keer zo'n zeilkamp gedaan, maar het zeilen heb ik eigenlijk op de botter geleerd."

Heb je ook in het bestuur gezeten?

"Ja, volgens mij wel. Ik ben een tijdje verantwoordelijk geweest voor de verhuur." Secretaris dus? "Ik geloof wel dat het zo heette, we waren toen niet zo formeel. Het was vooral uit nood geboren, zo van: wil jij het niet doen, anders is er niemand."

Welke grote veranderingen/restauraties heb je meegemaakt?

"Toen ik bij de botter betrokken was, was Freek Verkerk ook heel actief en Miel Bilterijst. Voorheen ging Trui altijd bij Bültjer in Ditzum op de kant en volgens mij was het in 1980 dat hij voor het eerst in Delft op de kant ging. Het eerste jaar hebben we de stuurboord gangen gedaan, het jaar daarna de bakboord gangen. We waren elk weekend bezig. Dat is een hoop werk geweest, maar het was wel heel leuk.

" Van de trogrestauratie weten we dat alleen al geschikt hout vinden een hele klus is. Michiel kan zich dat ook herinneren: "Ik weet nog heel goed dat we het hout gingen uitzoeken. Toen was net het bos bij Amelisweerd gekapt voor de snelweg, wat nu ook weer in opspraak is. We kwamen daar toen bij zo'n houthandel die zei: 'Als je er geen bezwaar tegen hebt als je weet waar het vandaan komt...' Tja, het waren wel héle mooie knieën! "

Hoe kwam je erbij om schipper te worden?
"Ik voer vaak mee als maatje en op een gegeven moment mocht je het zelf gaan proberen. Dat was nog in de tijd dat er geen echt opleidingsprogramma was. Je moest het gewoon heel vaak doen en daarna aan de oude garde laten zien dat je het kon. Er waren eigenlijk maar 2 of 3 schippers die heel actief waren, die besloten dat en zo groeide dat langzaam verder. Zoals jullie dat later opgepakt hebben bij Trui met de schippersopleiding vond ik dat heel goed. Dat is eigenlijk niet geweest in die tijd."
Wat vind je zo leuk aan varen met Trui?
"Een van de mooiste dingen vond ik altijd de Visserijdagen. Dat was toen een traditie die men heel vroeger al eens een keer gedaan had, maar de botteraars in de periode vlak voor mij wilden dat eigenlijk helemaal niet, die waren meer van het wedstrijdzeilen. Met Miel als schipper had je zelfs kans dat je in de bovenste regionen bij de Westwalwedstrijd eindigde. Dan dacht je echt: blijft die mast staan of niet."
Michiel vond het vooral fantastisch om met de kuil varen. Toen werd er ook nog wat meer gevangen dan tegenwoordig: "Je had dan een pan met boter op het vuur staan en daar smoorde je continu de vangst in, aas en baars." Het was lastiger om aan bemanning te komen: "In de periode dat we veel bezig waren met de verbouwingen was er eigenlijk helemaal geen animo voor de Visserijdagen. Ik ben er toen mee begonnen en dat is langzaam gegroeid. Ik vond het een van de mooiste dingen om te doen en denk er met veel plezier aan terug."

Wat is je beste ervaring met Trui?
Toch zijn de Visserijdagen niet de beste ervaring die Michiel met Trui gehad heeft. "Het scharrelen op het wad, het leven op het wad, dat vind ik zo fantastisch. De beste ervaring is toch wel de zomervakantie, waar je met vrienden en mensen van de Bolk op weg bent. Zeker in de beginjaren was dat een heel stuk van mensen leren kennen en met elkaar op vakantie op het Duitse wad, naar Denemarken, je komt overal. Die wantijen overkruisen, nog voor de koffie, voor het ontbijt, dat vond ik altijd mooi."

Heb je ook vervelende momenten gehad met Trui?
"Niet dat ik me kan herinneren. Met je voeten in het water wakker worden, dat was altijd wel vervelend in het begin. Dat was ook de reden waarom die gangen aan de zijkant vervangen werden. Met name de kimnaad was heel slecht, die lekte heel vaak. Maar het was nog wel beter dan de andere schepen die we er bij de KMT bij hadden!"

Heeft Trui een rol gehad in je huidige leven?
Dat kun je wel stellen: "Dankzij Trui ben ik gaan varen. Via Trui ben ik op de schokker Witte Olifant terecht gekomen. Schipper Jos hoorde ervan dat ik

vervangende dienstplicht moest doen en zei dat dat kon op de Ludgerdina. Dus toen heb ik daar een zomer mee gevaren en dat beviel heel goed. Eerst als maat en later als schipper. In 2007 ben ik er weer mee gestopt. Ik was al aan het kijken of ik niet iets anders kon doen. Het is geen beroep wat je tot je pensionering volhoudt. Toen ging mijn baas weg, het hoofd van Stichting Watersport Gehandicapten en werd ik gevraagd of ik dat wou doen. Dat wilde ik wel. Dus ik zit nu als manager op kantoor, geld te regelen, planningen maken, dat soort dingen. Zo kon ik blijven werken waar ik mijn hart aan verbonden heb."

Zeil je nog wel eens?
"Met de Verwisseling hebben we wel veel gevaren, dan gingen we met geïmproviseerd tuig over het Duitse wad. Dat was atlijd in de winter dat we dat deden. In de zomer voeren we al alle dagen, in de winter ging je dan zelf varen. We gingen begin november weg en kwamen in januari terug met ijs op de boot. Op een gegeven moment moesten we bij Harlingen weer naar buiten omdat er door heel Friesland stremmingen waren in verband met ijsvorming.
Je moet niet alleen aan je boot werken en er op leven", zegt Michiel, "je moet er ook mee varen. Ik vaar nu niet meer voor mijn beroep, dat is jammer, maar we hebben allebei nog wel die hang om dat weer een keer te gaan doen. Misschien dat ik jullie nog een keertje bel om een weekje te huren. Maar dan wel zonder schipper!"
Wat wil je de huidige botteraars meegeven?
"Geniet van Trui, wees er zuinig op. Het is een oude dame die al veel heeft beleefd. "

Wie zal ik de volgende keer interviewen?
"Je zou bij Freek Verkerk langs kunnen gaan. Die heeft heel veel voor de botter betekend. Het in eigen beheer restaureren is echt onder zijn enthousiasme gestart. "

Algemene Informatie Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij tempera turen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolade melk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres:	Coenderstraat 1 2613 SM Delft
email:	info@bu130.nl
website:	www.bu130.nl
giro:	3030194
KvK :	S 145242

Bestuur

Voorzitter:	
Emiel Klifman	06-27486063
Aankomend voorzitter:	
Marieke v/d Tuin	06-31051029
Secretaris:	
Diede Ridder	06-22881595
Penningmeester:	
Wouter Verbeek	06-50964543
Commisaris Onderhoud:	
Johan Zielman	06-22597588

De opleiding
Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud
Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Activiteit	**Studentenprijs**
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (*)	€12,50
Bikkelweekend (*)	€7,50
SIO's (*)	€5,00

(*) per persoon per dag

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtaak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsoren en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contributie
Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand oktober. De contributie bedraagt voor studenten 7,50 euro en voor niet-studenten 15 euro per kalenderjaar.

Lid worden
Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap
Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden.

Adreswijzigingen
Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres:	Coenderstraat 1 2613 SM Delft
email:	vvt@bu130.nl
giro:	9356042
KvK :	27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter:
Roy de Bokx

Ssecretaris
Martijn Nijënstein

Penningmeester:
John-Alan Pascoe

Commisaris Bulletalie en Activiteiten:
Guus Bening

Opkomend Tij

18-20 mei	**Inschrijfweekend (Pinksteren)**
25-26 mei	**Verhuurweekend**
1 juni	**Zomerreünie vereniging botterbehoud**
8-9 juni	**Verhuurweekend**
14 juni	**Botterwedstrijd Den Helder**
15-22 juni	**Zomerweek 1** ***(Optie nemen nog mogelijk!)***
22-29 juni	**Zomerweek 2**
29 juni-6 juli	**Zomerweek 3** ***(Optie nemen nog mogelijk!)***
6-13 juli	**Zomerweek 4**
13-20 juli	**Zomerweek 5**
20 juli-17 augustus	**Groot onderhoud (ovb)**
19-22 augustus	**Owee**
25-30 augustus	**KMT**

Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1
2613 SM Delft

Port Betaald postnl

